

De bat

Stigende boligpriser kan være nøglen til ghettoproblematikken

Igennem de seneste år har vi været vidne til voldsomt stigende boligpriser i de større danske byer. Samtidigt har flygtningekrisen og de tiltagende problemer med kriminalitet i de såkaldte ghettoområder været under skarp kritik fra flere regeringspartier, hvilket er resulteret i det nye ghettoudspil. Men kunne det tænkes, at disse sideløbende tendenser kan være hinandens løsning?

Af Marc Jay og Julie Schmidt-Nielsen, ejere af og partnere hos WE Architecture.

Regeringens 22 initiativer er en blanding af fysiske og sociale tiltag, hvor der uddeles både pisk og gulerod. Går man dem efter i sømmene, er det dog tydeligt, at regeringen svinger piskan langt mere end de uddeler gulerødder, da hovedparten af initiativerne handler om hårdere straffe, differentiering og tvang. Men hvorfor behøver vi at gribe til så hårde metoder? I udspillet vil regeringen fx muliggøre at tvinge de mest udsatte beboere til at flytte eller nægte dem at blive anvist til ghettoerne.

Men risikerer vi så ikke bare at problemerne flyttes? Og hvor skal de udsatte borgere anvises til i de større byer, hvor boligmarkedet er presset helt i vejret? Med den tone, der slås an af politikere som Inger Støjberg og med udemokratiske tiltag, som fx lavere ydelse til en særlig gruppe borgere, tvungen daginstitution på baggrund af dit postnummer og sprogprøver af kun 6årige børn, risikerer vi, at stigmatisere en allerede udsat gruppe af borgere.

Nye fysiske rammer

I stedet kan vi gøre meget ved at opgradere og fortætte boligom-

råderne, forudsat, at de samtidigt suppleres af sociale tiltag. Her skal regeringen have ros for at stille krav om, at boligselskaberne skal have en udviklingsplan for hver af ghettoerne og i den sammenhæng nævne Brabrand Boligforening som godt eksempel for deres arbejde med Gellerup. I kvartersplanen for fx Dorstvej-kvarteret er der gjort op med modernismens strukturplan, monofunktionaliteten og ingenmandsland, og i stedet er der skabt en fortættet bydel, bestående af både almene og private boliger med sammenhæn-

gende vej- og stisystemer, variation i typologi og materialer samt oplyste, programmerede og definerede uderum.

Hvis de fysiske tiltag gribes rigtigt an og udvikles i tæt samarbejde med forskellige rådgivere, private investorer og beboere og samtidigt suppleres af sociale indsatser, kan det pressede boligmarked i de danske storbyer evt. være netop dét, der motiverer en voksende del af middelklassen til at flytte ud i de udsatte boligområder og på sigt skabe en vedvarende forandring af ghettoerne.